

Achter de visse an

As ukkie stong ie al an de Boezem, as ze zatte te visse. Mit de kat op wacht! Maor al gauw begon jezelf ok al. Je pikte 'n dunne bôdnstok, 'n intjie fuiketouw, 'n veiligheidsspeld omgebooge as haok en as dobber 'n kippeveer deur 'n stop (kurk). Laoter wier 't zwart gaore (da zagge de visse nie zo goed as wit gaore). En ... 't kwam al rap tot 'n echt zwart haokie. Nog verder in de tijd kreege we 'n afgedankte hingellat en 'n echt tuigie uit de winkel. We viste in de boezem veur de stoep. Daor wier ok de vaot gespoeld, zie je. En de visse aaze over de booïem. 's Aoves deeje we pooiere, 'n pier an de haok. Wat konne die paolinkies trekke. Maor je vong ok wel 's kwabdroel mit pier. Da waore naore visse, soort baorsies (rivierdonderpad? 'k wit 't echt nie). Grôôte kiewe, vies van kleur in êên woord. Is er iemand, die wit, waffere ik bedoel? Verder vonge we voorns en bliek. Toen 'k grôôter wier gong ik veul in de polder visse, altijd mit pier. Soms mit rietwurme (kokerjuffers), die je van de paole onder waoter aftrok. Bijte dan, ellindig, jo. Maoie (maden) kon je toen nog nie kope bij ons (1930). Zeelt vong ie ok wel 's. Hingellatte in drieë hadde we toe nog nie. Mit m'n grôôte broers en hun vrinde gong ik mee schaokele. Nette van kant tot kant, drie rje en dan maor plonse mit 'n lange stok mit an 't end 'n verdikking of klos. Dan vonge we snoeke, voorns, zeelte. Snoeke zo grôôt, dat 'r bij 't schônmaoke soms drie in êên zatte: de êene had 'r êên in z'n buik en de tweede weer 'n klèendere. In de slôôt gooide m'n broers ok wel 's doggers. An 'n rond stokkie 'n meter fuiketouw en daoran 'n haok mit 'n dikke dauwpier. 's Aoves opgerold uitgooie, 's morges vroeg ophaole. 'k Dee 't êêns in de gracht rond 't ouwe slot. Snoeke was echt 'n kunst. Da gong mit 'n dauwpier of klèen vissie. En dan deur 't krôôs sleepe of wippe. Dan sloege de snoeke soms an de haok. Da was nie mijn pakkie an. Daorveur mo je in de wieg geleege zijn. Aanderande maniere van vissevange waore d'r. De echte vissers (veur hun beroep) gebruikte ok wel fuike, soms van nette gemaakt, soms van têne gebreeje. Da was veural veur de paoling of zeelt. Zeelt kan zo lekker rje, zie je. Die fuike wiere wel 's deur 'n vrimde gelicht. De dieveraai en de ondeugd zat 'r altijd al in! Ik viste op laand dat boere "eruit" hadde gehouwe, nie verpacht, zie je! Je had ontzag

veur de koddebaaier, want die wist krek welke boer 'n beroepsvisser toeliet. Da was ikke nie! Maor 'k vong allicht 'n zôôitjie. M'n moeder zee altijd: "Die aand're scheppe op over grôôtes, maor ze bringe nooit niks mee, maor Tunnes zee niks en had altijd 'n zakkie vis". Jao, 'n zakkie! 'n leefnet ha 'k nie, moeder maakte 'n soort brôodzakkie. Da liet je dan an 'n stokkie in 't waoter hange. Klèen of grôôt, 'k maakte ze altijd schoon en moeder bakte ze. In de boezem wier wel 's gevist mit 'n zeege. 'n Grôôt net mit grôôte dobbers en dan mit 'n stel manne 'n hêel int de boezem afvisse. Trekke maor! 'n Inkelde keer kwamme d'r manne mit 'n kruisnet. An de paol hing 'n net an twee, mekaor kruisende booge en da spul liet men dan langzaam zakke. Effies laoter wier 't dan omhoog getrokke; de visse die erbove zwomme waore de pineut. Totebel zegge ze nou, maor da 's veur kruiswoordraodsels. Mit betingel (behangerslinnen) maakte 'k êêns zo 'n ding nao. Mit têne uit de knoestooft. En dan vanaf 'n brug in 't laand in de wetering laote zakke. Maor 't was altijd mis. Visse, 'n betoverende sport veur jong en oud, waarbij je rustig wordt of blijft! In Noorlos, maor overall!

Teun Vink
